

- Javítsák meg tevékenységüket a szakszervezeti művészcsoporthok. (2. oldal.)
- Alakuljon meg az irodalmi kör magyar tagozata. (2. oldal.)
- A béli szövetkezeti közgyűlés. (2. oldal.)
- Hogyan mozgósítok a dolgozók észrevételeinek elintézésére. (3. oldal.)
- Ahol hiányzik a tömegkapcsolat. (3. oldal.)
- Emelkedik az újságelőfizetők száma. (3. oldal.)
- A koreai kérdés békés rendezéséért. (4. oldal.)
- Angol dolgozók hatalmas arányú bérmozgalmára. (4. oldal.)
- Tovább tart az olasz kormányválság. (4. oldal.)

A belső erő tartalékok feltárásával a közszükségleti cikkek bőségéért

Szocialista iparvállalatok kimeríthetetlen belső erő tartalékokkal rendelkeznek. Ezek azonban csak akkor jelennek meg, ha minden munkás, technikus és mérnök harcol felkutatásukért és értékesítésükért. A munkafolyamat jobb megszervezése, a gépek és a felszerelés tökéletesebb kihasználása, a munkások és a technikusok szakmai képzettségének fejlesztése, a fejlett munkamódszerek alkalmazása és általánosítása, valamint a szigorú takarékosági rendszer bevezetése jelentős mértékben hozzájárulnak a termelés és termékek növeléséhez, a minőség javításához és az önköltségi ár csökkentéséhez.

A kommunizmust építő szovjet emberek, valamint hazánk élenjáró dolgozóinak tapasztalatai bebizonyították, hogy minden vállalatban, minden üzemszféra területén nyílt arra, hogy a meglévő felszereléssel, ugyanannyi munkással, ugyanolyan mennyiségű nyersanyaggal, több és jobb minőségű, olcsóbb árut termeljük. Szükséges azonban, hogy állandó és kitartó harcot folytassunk a belső tartalékok feltárásáért és értékesítéséért, hogy ezeket teljes egészében a termelés szolgálatába állítsuk.

Az R.M.P. KV 1953. augusztus 19–20-iki bővített pléni üléseinek gazdasági programját valamennyi iparvállalat munkaközösségeinek meg kell tennie és szervezett harcot kell indítania a belső erő tartalékok feltárásáért, a termelés és a munka termelékenységének fokozásáért.

A fővárosi „Gh. Gheorghiu-Dej” készruhágyár munkaközösségeinek példájára városunk és tartományunk számos ipari vállalatában harcot indítottak a belső erő tartalékok feltárásáért és hasznosításáért.

A belső erő tartalékok felkutatásáért és hasznosításáért vívott harc során a Teba gyár munkaközössége különös gondot fordított a gépek és a felszerelés maximális kihasználására. Ezért az üzemszféra munkaközösségei elsősorban a gépek karbantartásáról gondoskodtak. Ennek érdekében brigádokat alakítottak, amelyek a gépek tisztogatásával és olajozásával foglalkoznak. Hasonlóképpen brigádok alakultak a megelőző és időszaki javítások elvégzésére. A gyár adminisztratív-technikai vezetősége, a dolgozók javaslatai alapján, — tervet készített a technikai-szervezeti intézkedések gyakorlatba ültetésére. Eredményeik bizonyítják, hogy a gépeket és a felszerelést jól kihasználták. A Teba gyár az elmúlt esztendőben a tervhez viszonyítva 7,27 százalékkal növelte a munka termelékenységét.

A belső erő tartalékok feltárását és hasznosítását szolgáló házafias mozgalmak során bebizonyosodott, hogy ezt nagymértékben elősegíti az újtómozgalom. Újtóink és észszerűsítőink — a technika élenjárói — javaslataikkal és ötleteikkel egyszerűsítik és megkönnyítik a munkafolyamatokat. Ezáltal növelik a termelékenységet, javítják a minőséget és csökkentik az önköltséget.

Példa erre a „I. Ranghej” szerszámgépgyár munkaközösségeinek eredményes tevékenysége. A gyár dolgozói az elmúlt esztendőben összesen 158 újítási és észszerűsítési javaslatot terjesztettek elő. Ezek közül az újító-bizottság 101 javaslatot elfogadott és 72 javaslatot már 1953-ban gyakorlatba is ültettek. A sikerrel alkalmazott 72 javaslattal csupán egy esztendő alatt 406.912 lej értékű megtakarítást biztosított a vállalatnak. A „Vörös Lobogó” gyár öntödéjében kollektívát létesítettek, amely behatóan foglalkozik az újításokkal és az észszerűsítésekkel. Egyetlen észszerűsítés — amely az öntöttvas szekrények hulladékaiból való készítésére vonatkozik — évi 42.720 lej megtakarítást eredményezett.

A termelés növelésére, valamint a minőség javítására mindenekelőtt kihat a dolgozók szakképzettsége, kezdeményezése, hozzáértő, gondos, lelkes munkája. Ezért oly fontos, hogy minden munkást szakképesítsünk és képességeinek megfelelő munkára osszunk be. A munkások szakképzésének és képzettségük szerinti beosztásának fontossága a gyakorlatban például az aradi élelmiszertrószárnál beigazolódott. Jó ideig ugyanis a trószár gyenge minőségű konyercet gyártott, mert nem rendelkezett elegendő szakmunkással és a dolgozókat nem a képzettségükhöz megfelelő munkára osztotta be. Miután észszerűen átszervezték a munkát, valamint 21 dolgozót szakképesítettek a munkahelyen, a konyerc minősége megjavult.

A belső erő tartalékok mozgósításáért vívott harc megköveteli a szigorú takarékosági rendszer bevezetését. A nyers- és élelmiszeranyagok észszerű felhasználása mellett fokozott figyelmet kell fordítani a hulladékok értékesítésére. A „Libertatea” gyár kaptafa részlege jó példává jár elő ezen a téren. A faanyag hulladékok értékesítése érdekében gyermekjáték készítő osztályt létesítettek. A pléni ülés után a „Vörös Triko” gyárban is kibővítették a hulladék feldolgozó osztályt,

ahol maradék anyagokból gyermek ruházati cikkeket készítenek nagy mennyiségben. A Teba gyárban most folyik a hulladék feldolgozó osztály átszervezése és kibővítése, s itt a jövőben nemcsak gyermekruhát, hanem felnőtteknek is gyártanak majd maradék anyagokból különböző ruházati cikkeket. A „Dózsa György” butorgyárban is szigorú takarékosági rendszert vezettek be. Az anyagok észszerű felhasználásával 1953-ban közel százezer lej értékű megtakarítást értek el.

Mint látható az eredmények azt bizonyítják, hogy dolgozaink nagy többsége megértette a belső erő tartalékok feltárásának és hasznosításának gazdasági és politikai jelentőségét. Egyes vállalatoknál azonban még hiánycikkek mutatkoznak ezen a téren. A „Vörös Triko” gyárban például, egyes üzemszféra munkaközösségei gyengén szervezték meg a munkát. Ez holtidőt jelent és akadályozza a gépek és a felszerelés maximális kihasználását. A „December 30” gyárban pedig az elmúlt esztendő utolsó hónapjaiban elhanyagolták az első és második ciklus szakmai továbbképző munkafolyamatait irányítását és ellenőrzését.

Az új esztendőben — az ötéves terv negyedik évében — fokozott harcot kell vívunk a belső erő tartalékok feltárásáért és értékesítéséért. Minden vállalatnak meg kell szerveznie ezt a házafias mozgalmat, amelybe be kell vonni a munkások, technikusok és mérnökök legszélesebb rétegét. Ezt a tevékenységet azonban nem szabad kampányszerűen folytatni. A belső erő tartalékok mozgósítása az ipari vállalatok vezető kollektíváinak és munkaközösségeinek állandó feladata.

Az üzemi bizottságok szervezzék meg alaposan a szakszervezeti csoporttervezéseket, ösztönözzék a dolgozókat arra, hogy javaslataikkal és észszerűsítéseikkel járuljanak hozzá a termelési folyamat jobb megszervezéséhez, a munka megkönnyítéséhez, a gépek és a felszerelés tökéletesebb kihasználásához. A termelési értekezleteken a munkaközösségek valamennyi tagjának joga és kötelessége, hogy a termelési folyamat bírái elemzésével felszínre hozza mindazokat a hiányosságokat és nehézségeket, amelyek leküzdésével felszabadulnak a belső erő tartalékok.

Városunk és tartományunk könnyűipari vállalatában például jobban fel kell karolni a fővárosi „Gh. Gheorghiu-Dej” készruhágyár munkaközösségeinek kezdeményezését. Nagyobb figyelemmel kell foglalkoznunk Mihoc Verának, a téniszvári „Gyapjúipari” sztahanovistájának kezdeményezésével. A kezdeményezés alapja: harc a szovjet és a hazai beladott munkamódszerek általánosításával a vállalat belső erő tartalékainak hasznosításáért.

Nagy feladatok hárulnak az üzemek adminisztratív-technikai vezetőségeire is. Az új esztendőben különös gondot kell megfigyelniük a munkát, biztosítaniuk kell az üzemi és a munkahely nyersanyaggal történő ellátását. Csakis így lehet elérni a holtidőt és a hajrászert munkát, csakis így lehet tökéletesen kihasználni a gépek teljesítményességét.

A pártszervezetek tevékenységük központjába kell helyezni a belső erő tartalékok hasznosításáért folyó harc politikai irányítását. Az alapszervezeti üléseken vitassák meg rendszeresen ezt a kérdést, hozzanak határozatokat és adjanak konkrét feladatokat minden kommunistának. A kommunista munkások, technikusok és mérnökök járjanak elő jó példával a belső erő tartalékok felkutatásáért és értékesítéséért szervezett akciókban.

A pártszervezetek agitátorai végezzenek fokozott politikai felvilágosító munkát a dolgozók sorában. Mutassanak rá, hogy a szocialista iparvállalatokban milyen értékes belső tartalékok rejlnek s hogy ezek mozgósításával fejlődik népgazdaságunk és emelkedik dolgozó népünk életszínvonala. A pártszervezeteknek ellenőrizniük és irányítaniuk kell az üzemi bizottságokat és az adminisztratív-technikai szerveket. Örködjének éberen és leplezzék le azokat a bürokratákat, akik akadályokat igyekeznek gördíteni a dolgozók alkotó kezdeményezésének teljes kibontakozása elé.

A belső erő tartalékok feltárásáért vívott harc élenjáróit minden eszközzel népszerűsíteni és ösztönözni kell. Fel kell használni erre az üzemi újságot, a faliújságot, valamint a szemléltető agitációs eszközöket, mint fotomontázst, listalettláblát és másokat.

Türekedjünk tehát még nagyobb odaadással, teljes tudásunkkal a belső erő tartalékok felkutatására és hasznosítására, mert ezzel elősegítjük pártunk és kormányunk gazdasági programjának valóra váltását, a népgazdaság fejlesztését és a dolgozó nép anyagi és kulturális színvonalának emelését.

Az 1954. évi terv teljesítéséért

Ujítás a „November 7” gyár élesztőosztályán

A „November 7” gyár élesztőosztályának dolgozói fokozott lendülettel végzik a reájuk háruló feladatokat. Valamennyien szorgalmasan, öntudatosan dolgoznak. — Nagy munkában vagyunk — mondja mosolyogva Stanaiov András sztahanovista, az élesztőosztály főmestere. — Tudásunk legjavát használjuk most fel a termelés állandó emeléséért. A közeljövőben megkezdjük az általános javításokat. Azt akarjuk, hogy a párnapos szünetelés ne okozzon fennakadást a termelésben.

Lassan haladunk végig a nagy főzőkázánok mellett, miközben a sztahanovista főmester legújabb ujítását magyarázza. Az élesztő felhígítására és az idegen savaktól való tisztításra hig amóniát használnak. Az amóniát eddig kézi szivattyúval vezették az élesztőbe. Stanaiov elvtárs új készüléket szerkesztett, melynek segítségével, sűrített levegő nyomásával kerül az amónia az élesztőbe.

A sztahanovista ujítása egészségi és időmegtakarítási szempontból is igen értékes. A munkások szervezetébe nem kerül káros hatású gáz és időt sem vesztenek el a kézi szivattyú állandó kezelésével.

Az élesztő felhígításával és tisztításával foglalkozó dolgozók közül élenjárnak: Juhász Sándor ifjúmunkás 13,2, Jurja Andrei 13 és Suncutean Dumitru átlag 12 százalékos normatelteljesítéssel.

Az élesztő préselésénél Juhász János öntudatosan, nagy igyekezettel végzi munkáját. Most is teljes figyelemmel végzi a préselést. Egyet kettőt csavar a prés szorítóján, majd megőrli izzadt homlokát.

A présben keretekben helyezik el az élesztőt, — magyarázza Juhász János. — Egy-egy keretbe 19 kiló anyag fér egyszerre, a présben pedig 30 keret van. Tehát egyszeri préselésnél 570 kiló élesztő készül. Nyolcórás munkaidő alatt 13-szor látjuk meg a préskereteket. Célunk az, hogy a présből kikerült élesztő minél szárazabb, minél jobbminőségű legyen.

Juhász János lelkes munkájának eredménye: átlag 11 százalékos normatelteljesítés.

Az élesztőosztály munkaközössége átlag 4 százalékkal teljesíti túl az előirányzott tervet. Ez a kimagasló eredmény nagymértékben Stanaiov András sztahanovista főmester kitűnő szervező munkáját dicséri.

Lelkesen dolgoznak a traktorok javításán

Az aradi tartományi gép- és traktorjavító központ műhelyében lendületesen dolgoznak a traktorok javításán. Munkájukban a Bugacsev szovjet módszert alkalmazzák. A szocialista verseny lendületének erőteljesebb kibontakozásával a központ dolgozói elérték, hogy január első tíz napjában számos traktormotort javítottak meg.

Ebben az évben a központ saját műhelyében 115 alkatrészrendelés gyártását kezdték meg. A géposztályon lelkesedéssel dolgozik három sztahanovista a cseréalakatrészekon. Opitz Géza esztorgályos önt-

tudatosan dolgozik, pontos és jóminőségű munkát ad ki a keze alól.

A gép- és traktorjavító központ vezetőse számos technikai-szervezeti intézkedést fogantatott, amely által megkönnyítik a termelés folyamatát. Így például: az alkatrészek fűrészeltől tökéletesítették. Beszereltek egy újfajta hidraulikus feket, amely pontosan kimutatja a löerősség számát, ugyanakkor megmutatja a motor által elhasznált fűtőanyag mennyiségét.

A gép- és traktorjavító központ munkaközössége kötelezettséget vállalt, hogy február 28 előtt befejezik a javításokat.

A műkedvelő kulturcsoportok harmadik országos versenyének előkészítése

A művelődési minisztériumban szerdán délelőtt munkaértekezletet tartott a kulturálthozok, a városi és falusi olvasóházak és a kollektív gazdaságok vörös sarkai műkedvelő kulturcsoportjainak harmadik országos versenyét előkészítő központi szervező bizottság.

Az értekezleten Stan Arsene művelődési miniszterhelyettes elnököl.

Az értekezleten előterjesztett beszámolóban a többi között elemezték a verseny előkészítő szakaszában kifejtett tevékenységet, a művelődési minisztérium, továbbá a

verseny tartományi, rajoni és községi szervező bizottságainak munkáját és a kulturálthozok ezirányú tevékenységét.

A munka elemzése során több hiányosság is rámutattak. Felvetették például azt is, hogy nem mindegyik tartományi, rajoni és községi szervező bizottság törekszik eléggé a rábízott feladatok teljesítésével.

A beszámolót követő hozzászólások során több javaslat hangzott el.

Az ülésen intézkedéseket tettek a kulturverseny megfelelő előkészítésére és kibontakoztatására. (Agerpres.)

Aradváros néptanácsának végrehajtó bizottsága

Meghívó

A tartományi alárendeltségű néptanácsok működési szabályzatának 1. szakasza értelmében alakuló gyűlésre hívják össze az 1953. december 20-án az aradvárosi néptanácsba képviselőnek megválasztott

összes elvtársakat. Az alakuló ülést 1954. január 17-én reggel 8 órakor a városi néptanács épületének dísztermében tartják meg.

Nincs semmi új...

Schneider Adám, a „I. Ranghej” gyár sztahanovista esztorgályosa mosolyogva fogad.

— Hétfőn kezdjük az osztályok közötti versenyt, addig nem sokat inhat az elvtárs. Mégis csak szeretnék írni. Új év, új feladatok.

— Valami új dolgról? Nehezen talál ilyesmit. Tegnap is esztorgáltam, ma is. Sőt holnap is ezt fogom csinálni. Mi ebben az új? — nézett rám mosolyogva.

Már-már azt hittem, hogy semmi újat nem talál. Elnéztem a gyorsan forgó esztorgafejét, az acélkék összekunyorodott forgácsot. A gép gazdáján meglátszott, hogy minden idegszálaival a munkát figyeli, irányítja.

Ekészült. Kivesz a súlyos munkadarabot és újat fog be.

— Látja az elvtárs? — mutatja — ez új alkatrész.

???

— Igen, igen — folytatja. — Esztorgagépeket készítenek, de segítünk más gyáraknak is különböző munkadarabok előállításával.

— Hogy állunk a teljesítéssel?

— Ma tizenöt darabot kell készítenem — válaszol.

— Ez a norma?

— Dehogya, a norma két darab, de reggel elhatároztam, hogy tizenötöt készítek el a mai napon.

Dél már elmúlt. A szerszámosláda mellett nyolc-kilenc munkadarab sorakozik. Elkészöntem Eddig csak esztorgagépeket, — most segítségképpen ekevezelő-kerekeket, spartherd-lábakat, stb. készítenek. A teljesítés 700 százalék.

— Cs. még sincs semmi új.

Török István.

Ünnepség

Ukrajna és Oroszország egyesítésének évfordulóján

Az ARLUS tartományi bizottsága 1954. január 17-én délelőtt fél 11 órakor Ukrajna és Oroszországgal való egyesítésének 300. évfordulója alkalmából az aradi Állami Színházban kulturműsorral egybekötött ünnepséget tart.

★

Ukrajna és Oroszországgal való egyesítésének 300. évfordulója alkalmából a Román-Szovjet Barátság Házában (Horia utca 6) január 18-án délután 5 órakor kiállítás nyílik „Képek az ukrán nép boldog életéből” címmel.

A kiállítást naponta délután 3 órától este fél 9 óráig tartják nyitva.

Mozik műsora

„DOZSA GYÖRGY” mozi: Január 17-ig: A nagy remények. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor.

NICOLAE BALCESCU” mozi: Január 20-ig: Hajnal Nyemen felett (színes szovjet film). Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor.

HERBAK JANOS” mozi: Január 17-ig: Civil a pályán. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor.

„I. L. CARAGIALE” mozi: Január 17-ig: Keto és Kote. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor.

„UJ IDOK” mozi: Január 22-ig: 1. A Tbilisi Dinamo futball csapat mekkorára a Román Népköztársaságban. 2. A moszkvai keresztelmi hálózat állandó fejlődése. 3. A preri éneke. 4. A legjobb sibajnokok versenyei. 5. A 7. számú szovjet sport.

„MAXIM GORKIJ” mozi (Mikolka): Január 19-ig: A rejtek szigete. Előadások: hétköznap: este 6 órakor, vasárnap: 2, 4, 6 és 8 órakor.

SOLIDARITATEA” mozi (Gáj): Január 19-ig: Kaland a kastélyban. Előadások: hétköznap: este 7 órakor, vasárnap: 3, 5 és 7 órakor.

(Valamennyi moziban kéri a közönség pontos megjelölését, mert a helyeket csak így tudják biztosítani).

—O—

AZ ARADI ÁLLAMI SZÍNHÁZ MŰSORA: Szombaton, január 16-án este 8 órakor: Kézfogó. Vasárnap, január 17-én délután 4 órakor: Szakadás és este 8 órakor: A vesztett bárány.

BÁRSZÍNHÁZ: Minden vasárnap délután 4 órakor magyar nyelvű előadás: Hansel és Gretel.

★

SZOMBATON, január 16-án este 8 órakor tartja az aradi Filharmonikus zenekar szimfonikus hangversenyt Boboc Nicolae, a Filharmonia igazgatójának vezényletével. Szólisták: Gheorghiu Corneliu bukaresti zongoraművész. Műsor: E. Caudella: Petru Rarea nyitány (Aradon először). Ed. Grieg: A-moll hangverseny zongorára és zenekarra. Ludwig van Beethoven: III. (Eroica) szimfonia.

Pártunk Központi Vezetősége 1953-ban határozatot hozott a foglalkozási és érdekező szövetkezetek tevékenységének megjavításával kapcsolatban. A határozat utal a szövetkezeti vezető és ellenőrző szervek megválasztása céljából szervezett közgyűlések jelentőségére. A szövetkezetek vezetőtanácsának kétévi tevékenységéről szóló beszámoló, az elért eredmények, valamint a fennálló hiányosságok feltárása a munka megjavításához kell, hogy vezessen.

Tartományiszerte megkezdődött a szövetkezeti közgyűlések szervezése. A közgyűlések alapos előkészítése érdekében a tartományi, valamint a rajoni szövetkezeti vezetőségek támogatásával, a tartományi és rajoni pártbizottságok irányításával, a szövetkezeti meghatalmazottak és az agitátorok a közgyűlést megelőző napokban megbeszéléseket tartottak a szövetkezetek tagjaival. A meghatalmazottak megválasztó gyűléseken, valamint a megbeszéléseken és az embertől-emberig folytatott felvilágosító munka alkalmával, a szövetkezet tagjai előtt ismertetették az új alapszabályzatot és a szövetkezetek vezetőtanácsának eddigi tevékenységét.

Bél községben, miután a szövetkezet tagjai megválasztották a közgyűlésen résztvevő meghatalmazottakat, a tartományi és rajoni szövetkezeti szövetség aktivistái a helyi pártalapszervezet és a szövetkezet vezetőtanácsa segítségével, hozzáálltak a közgyűlés megrendezéséhez. A meghatalmazottak megbízó leveleit a vezetőtanács tagjai kézbesítették ki és ugyanakkor a pártalapszervezet agitátorai hathatós felvilágosító munkát végeztek a közgyűlés sikere érdekében.

Január 10-én a kora délelőtti órákban a kulturothron nagyerőműben már gyülekeztek a meghatalmazottak és más községek meghívott vendégei. A gyűlést nyitotta meg a kulturothron elnöke, majd a meghatalmazottak és más községek meghívott vendégei. A gyűlést nyitotta meg a kulturothron elnöke, majd a meghatalmazottak és más községek meghívott vendégei.

Javítsák meg tevékenységüket a szakszervezeti művészcsoporthok

A tartományunk üzemében és vállalatiban alakult klubok és vörös sarkok beszedés példái annak a gondoskodásnak, amelyet pártunk és kormányunk a dolgozók növekvő kulturális igényeinek kielégítésére fordított. Színpad, mozihelyiség, könyvtár áll a dolgozók rendelkezésére.

A Román Munkáspárt Központi Vezetősége augusztus 19–20-iki bővített plenáris ülésének határozatai nagy lehetőségeket biztosítanak a dolgozók kulturális felemelésére. Ezeknek megfelelően, a jövőben még nagyobb méreteket ölt az új klubok, filmszínházak, kulturothronok építése.

A szakszervezeti művészcsoporthok múltévi országos versenye bebizonyította, hogy tartományunkban is a szakszervezeti csoportok keretén belül történő művésztevékenység, a kulturális nevelőmunka szép eredményeket hozott. Az utóbbi időben azonban — tekintettel véve a dolgozók növekvő kulturális igényeit — a szakszervezetek kultúrtevékenységében még komoly hiányosságokat találunk.

A klubok és vörös sarkok feladata, hogy megértsék a dolgozókkal pártunk politikáját, mozgósítsák őket a párt által kijelölt feladatok minél sikeresebb teljesítésére. Az üzemi klubok és vörös sarkok változatos eszközökkel rendelkeznek és ezek segítségével biztosíthatják, hogy a dolgozók helyesen tájékozódjanak a bel- és külpolitikai eseményekről, módjukban áll, hogy szüntelenül gazdagítsák a dolgozók politikai, kulturális és szakmai ismereteit.

Több üzemi klub vezetősége azonban távolról sem tesz eleget e feladatoknak. A „December 30” gyár klubjának öt hónapja nincs felelőse. Nem csodálható, ha ilyenkor az üzemi klubokban nincs semmilyen kultúrtevékenység. Közel tíz hónapja a klubvezetőség egyetlen kulturmegnyilvánulást sem rendezett, amelyen az üzemi ének-kar részt vett volna. A magyar nyelvű színjátékcsoport, amely a szakszervezeti műkedvelő csoportok országos versenyén első díjat nyert, feloszlott.

Hasonló a helyzet a „Vörös Lobogó” és a „November 7” gyár üzemi klubjában is. A „Vörös Lobogó” gyár klubjának vezetősége megelégszik azzal, hogy olykor elvtársi összejöveteleket rendez, amelyeken

nincs kulturműsor és élelendőnek tartja, hogy nagy ritkán egy-egy előadást tartanak. A gyár tánccsoporthja, amely a tavalyi országos versenyen első díjat nyert, szintén feloszlott, az ének-kar tagjai a nem kielégítő mozgósítás folytán rendszeresen jelennek meg a próbákban. A „November 7” gyár ének-kara, amely megalkulásakor 60 tagból állott, a próbákban megjelenő tagok számából itélve majdnem egy harmadára csappant.

E súlyos mulasztásban mindenekelőtt a kultúrfelelősök hibásak, akik nem kapnak kellő támogatást és megnyugodnak abban, hogy senki sem mozgósítja a műkedvelő csoportokban résztvevő dolgozókat. Az említett üzemek pártszervezetei nem törődnek a kultúrtevékenységgel, másodrangú kérdésnek minősítik. Nem ellenőrzik kellően, hogy az üzemi bizottságok mit tettek a kulturális nevelő tevékenység fellendítése érdekében. Felelősség terheli ezen a téren a tartományi szaktanács aktivistáit is, akik — noha ismerik a hiányosságokat — nem támogatják az üzemi bizottságokat, hogy mulasztásaikat megszüntessék.

Az aradi üzemek és intézmények, különösen a „December 30”, „Vörös Lobogó” és „November 7” klubjának és vörös sarkainak vezetősége előtt az a feladat áll, hogy mind több dolgozót vonjanak be a műkedvelő csoportok munkájába. Az üzemi klubok vezetőségét támogatnia kell az üzemi bizottságnak a szakszervezeti csoporton keresztül, a pártszervezetnek az agitátorokon keresztül. Ezeknek feladatuk, hogy politikai felvilágosító tevékenységükkel felbresszék a dolgozóknak a kulturmunka iránti érdeklődést.

A pártalapszervezeteknek ezenkívül kötelességük szabályos időközönként ellenőrizni a klubok és vörös sarkok tevékenységét és határozatot hozni a fennálló hiányosságok megszüntetésére.

A klubok és vörös sarkok csak akkor járulhatnak hozzá a dolgozók kommunista szellemében történő neveléséhez, újabb termelési sikerek eléréséhez, ha vezetőségeik arra törekednek, hogy a klubok keretében élénk tevékenység jöjjön létre, amely elősegíti a szocializmus építésében előtérbe álló feladatok megoldását.

Alakuljon meg az irodalmi kör magyar tagozata

Városunkban is mind több és több ifjú számára biztosított pártunk és kormányunk nagyszámú tanulási lehetőségeket, hogy mind nagyobb eredményt érhesse el a termelés fokozása terén.

Azok számára azonban, akiket az irodalom közelebből érdekel, a tanulás lehetőségét még nem biztosították Aradon. Az „Al. Sahia” irodalmi kör magyar tagozata csak papíron létezik, noha feladata lenne, hogy az irodalmi igénytel irrogató elvtársak készségét fejlessze és tökéletesítse. Az irodalmi

kör feladata lenne az is, hogy a keretében tartott megbeszéléseken és vitákon a tagok fejlesszék és tökéletesítsék irodalmi izlésüket.

Nem vagyok az egyetlen, akinek az lenne a kérése, hogy az aradi irodalmi kör magyar tagozata ne csak papíron létezzék, hanem tényleg megalkuljon és keretében élénk, nevelő tevékenység kezdődjék.

Sebestyén János,

a „Solidaritatea” asztalosipari szövetkezet dolgozója

A béli szövetkezeti közgyűlés

valamint a kulturothron épületét a közgyűlés jelentőségéhez mérten, jelszavakkal, képekkel és zászlókkal díszítették fel. A jelszavak a hiányosságok feltárásának fontosságára hívták fel a jelenlévők figyelmét.

A közgyűlést Tica Petru, a szövetkezet elnöke nyitotta meg. Javaslatot tett a közgyűlést levezető elnökség megválasztására, majd az első napirendi pont alapján beszámolt a szövetkezet vezetőtanácsának kétévi tevékenységéről. A jelentésben rámutatott arra, hogy az 1952. évben a béli szövetkezet 161 új taggal bővült és ezenkívül 20.000 lej szövetkezeti részjegyet fizettek be a tagok. 1952-ben a mezőgazdasági termények felvásárlási tervét 72 százalékban, az iparcikkek értékesítésének tervét pedig 90 százalékban teljesítették.

Kiűnt, hogy a szövetkezet vezetőtanácsa nem ellenőrizte kellőképpen a szövetkezeti fiókök tevékenységét. Nem foglalkoztak a szövetkezet alkalmazottainak politikai és szakmai nevelésével sem és ennek következtében nem teljesítették évi tervüket. Kiűnt továbbá a beszámolóból, hogy 1953-ban ezen a téren is lényegesen megjavult a szövetkezet tevékenysége. Az új tagok beszervezése és a szövetkezeti részjegy befizetése terén szép eredményeket értek el. A mezőgazdasági termények felvásárlási tervét is teljesítették. A vagon buzát például hat hét alatt vásárolták fel és ezáltal a meghatározott idő előtt teljesítették tervüket. Az ipari cikkek értékesítését pedig 1953-ban 110 százalékban teljesítették. A szövetkezet termelési osztá-

lyaiban — mint például az asztalos és cipészműhelyekben, — 111 százalékban valószínűleg meg az évi tervet.

A szövetkezet vezetőtanácsa 1953-ban jobban szervezte meg munkáját és leszűrte az előző év tapasztalatait. A szövetkezet szakszervezeti bizottsága is komoly tevékenységet fejtett ki az elmúlt évben. Politikai és szakmai téren nevelőmunkát végeztek, így sikerült a „szövetkezet” dolgozóit öntudatos munkára ösztönözni. A szövetkezet dolgozói közül többen tevékenykedtek eredményesen. Onica Nicolae, Biró József, Petrica Andrei, Sieber Péter dolgozókat elmunkás-csillaggal tüntették ki.

A beszámoló után a meghatalmazottak közül többen kérdéseket tettek fel, ugyanakkor bírálták a szövetkezet vezetőtanácsának tevékenységét. Farcas Florea elvtárs megbíráta a vezetőséget, mert nem szervezett szocialista versenyt a szövetkezet dolgozói között, Lazar elvtárs pedig arra hívta fel a szövetkezet vezetőtanácsának figyelmét, hogy biztosítsa idejében a tavaszi mezőgazdasági kampányhoz szükséges felszerelést, mert tavaly éppen annak hiánya késleltette a munkálatokat. Mandoie Eugenia elvtársnő azért bírált a vezetőtanácsot, mert egy esetben sem kérte a növényvédőséget a felvásárlás érdekében. Vállalta, hogy a jövőben politikai meggyőző munkát fejtenek ki a nők a dolgozó parasztok körében és mozgósítják őket terményfelvásárlásukra. A szövetkezet új tagok felvilágosítására. Nagy György elvtárs hiányolta a bokszeji fiók elégtelen árulását. Rámutatott arra is,

SPORT

Iskolaközi atletikai verseny

Szombaton és vasárnap iskolaközi atletikai versenyt rendeznek a Spartak fedett pályáján, amelyen a legjobb aradi versenyzők is részt vesznek. A verseny szombaton délután 4 órakor és vasárnap reggel 9 órakor kezdődik és ennek keretében több rekordjavítási kísérlet is történik. Mayer Éva a magasugrásban, Vintan Doina a távolugrásban és a 30 méteres síkfutásban, Poenaru Mona és Wentzel Zita a súlylökésben, Kiso Magda a 35 méteres gátfutásban, Magold Tibor pedig a távolugrásban kísérli meg, hogy megjavítsa az ifjúsági csúcseredményt.

Városközi jégkorongmérkőzés

Vasárnap, január 17-én délelőtt a Costruciorul Marosparton levő jégpályán nagy városközi válogatott jégkorongmérkőzést játszanak, amelyen Arad és Kolozsvár válogatott jégkorong csapatai mérkőznek. A délelőtti fél 11 órakor kezdődő mérkőzésre az aradi válogatott csapat a következő összeállításban áll ki:

Kraniczky — Oravetz, Puta — Popescu, Nagy, Stefu.

Csere: Toll, Enyedi, Gáll. Tartalékok: Kovács, Oloeru és Grozav (kapus).

Néhány sorban

A FRANCIA nemzetközi asztalitenisz bajnoki versenye: az Angelica Rozeanu, Harasztosi pár 3:2 arányban legyőzte a Posandine Rowe, Barna angol kettőst és ezzel a román pár megnyerte a nemzetközi verseny vegyespáros verseny számát. A férfi egyes döntőjébe a francia Roothoft és a svéd Filsberg kerültek, a női egyes döntőjében Angelica Rozeanu az osztrák Werll ellen mérkőzik.

★

AZ EGYIPTOM körüli kerékpáros verseny ötödik szakaszát, amelyet Minial és Beni Suel városok között 132 kilométer távolságon bonyolítottak le, az angol Gerrard nyerte a belga Van Gantel előtt. Marin Niculescu a hatodik, Nicolae a hetedik helyen végzett. Az összetett versenyben Marin Niculescu az ötödik helyen van.

★

AZ ASZTALITENISZ világbajnoki versenyt 1954-ben április 6–14 között Londonban rendezik meg. A versenyen 38 ország asztaliteniszezői jelentették be részvételüket.

HIREK

Kedden, január 12-én Simion Bughici külügyminiszter kihallgatáson fogadta Frederik W. Craandijk-ot Hollandia bukaresti követét megbízó levelének közeli ányújtásával kapcsolatban. (Agerpres).

★

Az RNK nőküldöttsége, amelyben Elena Raceanu elvtársnő, az RNK Demokrata Nőbizottságának alelnöke és Ana Lungu elvtársnő, az RNK Demokrata Nőbizottságának titkárnője vesznek részt, kedden este elutazott a fővárosból Genf-be, ahol részt vesz a Nemzetközi Demokratikus Nőszövetség végrehajtó bizottságának január 16–19-én megtartandó ülésén.

hogy ebben a szövetkezetben a jegyre kiutalt élelmiszercikket csak egy-két heles késéssel kapják meg. Călin Gheorghe azért bírálta a vezetőtanácsot, mert a fiókok felelősei szinte naponként elhívják a központba adminisztratív ügyek intézésére és emiatt hetenként két-három napon át zárva tartják a szövetkezetet.

Többen a felszólalók közül értékes javaslatokat terjesztettek elő a munka megjavítása érdekében. Javasolták az egyik szövetkezeti fiók padoltatását, valamint a kiszolgálás megjavítása céljából közönségesenként két méz- és falerakat létesítését.

A hozzászólások után a közgyűlés jónak minősítette a szövetkezet vezetőtanácsának tevékenységét, majd hivatalosan tagokká avattak 282 dolgozó parasztot, akik a két közgyűlés közötti időszakban léptek a szövetkezetbe.

A foglalkozási és értékesítési szövetkezet alapszabályzatának feldolgozása, valamint annak a közgyűlés által történő jóváhagyása után jelölőbizottságot alakítottak, amely megfogalmazta a javaslatokat az új vezetőtanács tagjaira vonatkozólag. A közgyűlés lelkesen választotta meg Tica Petru elvtársat, aki eddig is jól vezette a szövetkezet ügyeit. A vezetőtanácsba beavasztották még Florea Ioan, Hetes Miklós, Baul Nicolae, Toile Alexandru, Bolog Aurel, Florea Ioan, Florea Marta és Gábor Béla elvtársakat, akik eddig is, mint becsületes dolgozók, támogatták a szövetkezetet.

A közgyűlés ezután megválasztotta a rajoni szövetkezeti szövetség konferenciájára a küldötteket, mint például Florea Ioan, Bocior Aurel, Balázs György, Gábor Adam és más elvtársakat, akik — mint a szövetkezet legfontosabb tagjai — becsülettel képviselik majd Béi község dolgozó parasztságát a konferencián.

Gáspár József

Az agitátor szószeke

Hogyan mozgósítok a dolgozók észrevételeinek elintézésére

Pártalapszervezetünk titkára, Tóth István egy év társaságát az agitátorokkal tartott kiképző gyűlésen több ízben beszélt arról, hogyan vezetjük politikai agitációs és mozgósító munkánkat a néptanács dolgozói körében a tömeges soraihoz. Jövő bírálataik, észrevételeik és javaslatok idejében történő elintézésük érdekében.

Mint az aradvárosi néptanács pártalapszervezetének agitátora, megértettem azokat a feladatokat, amelyek reám hárulnak agitációs és mozgósító munkám során. Annak érdekében, hogy a városi néptanács dolgozói körében eredményes politikai meggyőző munkát végezzek, igyekeztem mindig tájékozódni a legfrissebb kérdésekről. Különösen nagy figyelemmel tanulmányoztam az RMP KV augusztus 19–20-iki bővítt plenáris ülésének határozatait, valamint a határozatok szellemében pártunknak és kormányunknak a dolgozók egyre növekvő igényeinek kielégítése érdekében hozott intézkedéseit. Ugyancsak alaposan tanulmányoztam a dolgozók beadványait, észrevételeit az államszervek részéről történő elintézés céljából megjelent kormányhatározatot. Mindezekből még jobban megértettem, hogy fokozottabb és szélesebb körű politikai-agitációs munkát kell végezni a néptanács dolgozói körében.

A minisztertanácsi határozat többek között előírja, hogy a dolgozók köréből érkezett beadványokat és észrevételeket a minisztériumok, az államigazgatás többi központi szervei és a központi gazdasági szervek a beérkezéstől számított legkésőbb 30 napon belül, a tartományi néptanácsok legkésőbb 15 napon belül, a városi és városi néptanácsok pedig legkésőbb 10 napon belül kötelesek elintézni. Ezt a feladatot tartottam állandóan szem előtt agitációs munkám során. Erre mozgósítottam Racovita Ion és Erdélyi Magda elvtársakat is, akik a városi néptanács keretében a beadványok és észrevételek elintézésének ügyével foglalkoznak.

Agitációs munkám során többek között rámutattam, hogy a dolgozók kérésének és észrevételének elintézésére létesített iroda dolgozóinak úgy kell megszervezniük munkájukat, hogy az irásban érkezett észrevé-

teleket megválaszolt időben pontosan átvehessék és azonnal tegyék meg a szükséges intézkedéseket. Ezenkívül gondoskodniuk a fogadólapok pontos betartásáról, hogy a szóbeli észrevételek ügyében is azonnal megtegyék a szükséges intézkedéseket. Rámutattam: gondoskodniuk kell arról, hogy a beadványok és észrevételek idejében és igazságosan, a minisztertanácsi határozat előírása szerint nyerjenek elintéztet, ugyanakkor az eredményről, vagy intézkedésről értesítsék mindazokat, akik észrevételeikkel, vagy javaslataikkal a városi néptanácshoz fordultak.

Az eredmény máris megmutatkozik, mert különösen az utóbbi időben a néptanács célra létesített irodájában rendszeresen 10 nap alatt elintéztet nyernek a dolgozók beadványait, vagy észrevételeit. Ezen felbuzdulva, egyre többen fordulnak észrevételeikkel és javaslataikkal az irodához. Az iroda dolgozói nagy figyelemmel végzik munkájukat. Eddig több, mint száz javaslat és beadvány ügyét oldották meg, illetve továbbították a megfelelő szervekhez, ahol azok elintéztet nyertek. Az eredményről minden esetben értesítették a dolgozókat.

Igy például a Dacilor utca 14. szám alatti egyik lakos arról számolt be, hogy a Paris utcában lévő tüdőgondozó ablakából ételmaradékok, vatta-darabok és szemétek dobnak ki az utcára, amivel veszélyeztetik a környék lakóinak egészségét. Az iroda dolgozói az észrevétel beérkezése után azonnal a helyszínen kivizsárolták az ügyet. Kiderült, hogy a tüdőgondozó személyzete és egyes betegek valóban az utcára dobták a szeméteket és egyéb, az egészségre ártalmas dolgokat.

A vizsgálatnak meg volt az eredménye, mert a tüdőgondozó adminisztratív vezetősége gyorsan keretében feldolgozta a néptanácshoz juttatott észrevételt és megértette a szemézzel és a beégekkel, hogy helytelen eljárásuk mennyire káros és súlyos következményekkel járhat. Valamennyien ígéretet tettek, hogy többé nem dobnak ki semmit az utcára. Ezután a néptanács pártbizottsága választott a panasztevőnek és tudomására hozta, hogy az általa felvetett kérdést milyen módon intézte el.

Nedeblek Erzsébet, Marásesti utca 12. szám alatti lakos arról értesítette az irodát, hogy szabadsága leteltével az „Unirea” szövetkezet nem akarta visszahelyezni állásába. Az irodában átkutattam a kérdést, az ügyet kivizsárolták és meggyőzték az „Unirea” szövetkezet vezetését eljárásuk helytelenségéről. Így Nedeblek Erzsébet ismét elfoglalhatta helyét a szövetkezet dolgozói között.

Az észrevételeken kívül értékes javaslatokat is terjesztettek elő a dolgozók, amelyek nagymértékben megkönnyítik a néptanács munkáját. Többen javasolták, hogy a dolgozók jobb kiszolgálása érdekében újabb közfogyasztási cikkeket áruló üzleteket nyissanak a különböző városnegyedekben. Ez részben már meg is történt és még tovább is folytatásban van. Javaslatok érkeztek az utcák tisztántartása és a szeméthordás megjavítása érdekében is. Mindezekkel a kérdésekkel már foglalkozik a városi néptanács végrehajtó bizottsága, valamint az illetékes osztályok és a javaslatok mielőbbi gyakorlatba illesztésével egyben jelenlegesen megjavul a dolgozók életével és közszükségleti cikkekre való ellátása, több gondot fordítanak a város szépítésére, valamint a közlekedés kérdéseire is.

Hiányosság azonban, hogy sem a városi néptanács végrehajtó bizottsága, sem az alapszervezet, sem pedig maguk az iroda dolgozói nem népszerűsítik az iroda tevékenységét, a dolgozók közül sokan még ma sem tudnak erről és így nem keresik fel megfelelő számban sem irásban, sem személyesen észrevételeikkel, vagy javaslataikkal a városi néptanács keretén belül éppen a célra létesített irodát.

Az eddigi eredmények arra buzdítanak, hogy a jövőben még fokozottabb munkát fejtsék ki ezen a téren és még gondosabban tanulmányozzák a párt- és kormányhatározatokat, mert csak ezek alapos ismeretével válik lehetővé a jó politikai és mozgósító munka.

Pop Ioan,
az aradvárosi néptanács párt-
alapszervezetének agitátora

Ahol hiányzik a tömegkapcsolat

A „Fierarul” gyárban számos közszükségleti cikket gyártanak, többek között ajtózárszárakat, butorvasalásokat, lakatokat, kulcsokat. A dolgozók ügyesen végzik munkájukat, teljesítik tervfeladataikat, sztahanovisták elmunkások emelkednek ki, — egy szöval a fejlődés jeleit mutatkoznak az üzem minden részében. Azonban ha pártunk gazdasági programja tükrében vizsgáljuk a gyár munkaközösségének tevékenységét, bizony nem mondhatjuk kielégítőnek.

A napokban felkerestük a gyárat és a munkahelyen elbeszélgettünk Tóth Pál sztahanovistával, Curut Gheorghe mesterrel és több más munkással. Tóth Pál elvtárs elmondta, hogy 17 éve dolgozik a gyárban, a felesége is sztahanovista. Az élete a felszabadulás után megváltozott, könnyebb és ami a legfontosabb, magától látja a boldog holnapot. Jól keresnek, csupán az ő fizetése meghaladja a havi 900 lejt, de ennek ellenére, munkájával és sok mindennel nincs megelégedve. De nemcsak ő, hanem a többiek sem.

Mindenekelőtt valamennyien kifogásolják az anyagellátást. Előfordul ugyanis, hogy a megrendelt nyersanyag helyett más minőségű anyagot kapnak. Igaz, hogy az utóbbi időben ez ritkábban történik meg. A legnagyobb hiányosságot abban látják, hogy nem áll módjukban olyan minőségű terméket gyártani, amelyet szeretnének.

— Az elmúlt években nem kísértük figyelemmel a termelvények minőségét — mondja Tóth elvtárs. — Arra törekedünk, hogy minél több árucikket készítsünk. Bizony ezen a téren még ma sem állt be gyökeres változás.

— Azt is hiányolom — szól közbe egyik munkástársa, — hogy a választékot nem bővítjük a lehetőségekhez mérten.

— Két hónapja benyújtottam egy újítási

javaslatot — veszi át a szót Curut elvtárs — és azóta mit sem tudok felőle.

A minőség megjavítása érdekében, — ahogyan a dolgozók mondják, — új formák, sablonok készítése volna szükséges. Kérték is ezt, de a vezetőség fél mindentől, ami új. A meglévő formák régiek, kopottak és újakat kellene készíteni. Viszont a vezetőség éppen ezt a fontos kérdést nem akarja figyelembe venni. Pedig a közelmúlban is levelet kaptak a marosvásárhelyi „Simó Géza” butorgyártól, amely kifogásolja a gyár termelvényeinek minőségét. A minőség terén mutatkozó hiányok egyik fő oka, hogy a technikai vezetőség, a főmérnök helytelen munkaszervezése következtében még mindig nem tudja felszámolni a hávégi „hajrákat”. Márpedig „hajrá” munkával semmiképpen nem várhatják a minőség megjavulását.

Az adminisztratív-technikai vezetőség tagjai, élen az igazgatóval, csak nagy ritkán látogatják meg a munkahelyet, s ha ez megtörténik, akkor is csak mint vendégek sétálnak végig az üzemosztályokon. „Sok az adminisztratív munka, nagyon sok”. Az irodai munka elrabolja idejüket, pedig a dolgozók nemcsak a termeléssel, hanem javaslataikkal is szeretnének hozzájárulni a munka megjavításához. Nem csodálunk, ha megállapítjuk, hogy az adminisztratív-technikai vezetőség elszakadt a munkásoktól, az irodából irányítja a termelést. Ha nem így történne, valószínűleg nem halasztgatnák hónapokig a választ egy-egy újítási javaslatra.

A dolgozók már arról is beszélnek a gyárban, hogy szükség lenne egy hulladék-feldolgozó osztályra. Ezen a téren már történtek ugyan intézkedések, de a munka vontatottan halad. Ezt az osztályt mielőbb üzembe kell helyezni, mert hulladék lenyelekből játékokat, kampósszeget és más cikket készíthetnek.

A választék bővítésére ugyilátszik csak a dolgozók fordítanak figyelmet, a vezetőség megelégedett erről a fontos kérdéssel. Pedig számos olyan közszükségleti cikk hiányzik még, — vagy csak igen kis mennyiségben található, — amelyet a „Fierarul” gyárban könnyűszerrel előállíthatnának. Ezek közül csak egyet említek meg: olcsó lakatok, gyalvasak, kis kalapácsok, ácskapcsok és más cikkek. Természetesen a vezetőségnek már az elmúlt év utolsó hónapjaiban javasolnia kellett volna a felsőbb szerveknek hasonló cikkek tervszerűítését. A gyárban azonban csaknem minden maradt a régiében. Egyáltalán nem látszik meg ebben az üzemben, hogy pártunk gazdasági programja milyen nagy feladatokat jelölt meg a közszükségleti cikkeket előállító iparvállalatok számára, köztük a „Fierarul” gyár számára is.

A gyár vezetősége mielőbb szilárdítsa meg kapcsolatát a dolgozókkal. Bujjon ki végre az átlak mögül. Hallgassa meg és hasznosítsa az alulról jövő alkotó kezdeményezést. Mászóra Ferdinand elvtárs, a gyár igazgatója önelégültséggel tesz tanubizonyoságot: nem kéri ki a munkások véleményét, nem hallgatja meg kéréseit.

Az üzem pártalapszervezete pedig végezzen széleskörű politikai felvilágosító munkát, nyújtson segítséget az adminisztratív-technikai vezetőségnek a tömegkapcsolat megerősítése terén. Foglalkozzék sokkal behatósabban a minőség kérdéssel. Kérjen jelentést a minőségi ellenőrző szolgálat vezetőjétől és a hiányosságok felszámolása érdekében tegye bírálat tárgyává annak munkáját. Ugyanakkor nevelje, ösztönözze a dolgozókat arra, hogy alkotó munkával, a belső erőforrások feltárásával és hasznosításával, valamint javaslataikkal vigyék győzelemre az előttük álló feladatok teljesítéséért vívott harcot.

meg az előfizetések fontosságát. Így a fényező és a csomagoló osztályon igen kevés az olvasók száma.

Az alapszervezet politikai irányításával az újságfelelősöknek felvilágosító munkát kell végezniük, s rá kell mutatniuk arra, hogy a sajtón keresztül ma már minden dolgozónak ismernie kell népköztársaságunk eddig elért eredményeit.

Tanács Mária,
levelező.

Üsszeült a Szakszervezetek Központi Tanácsának plenáris ülése

Szordán reggel, az SzKT Boulevardul 6 Martie alatt levő tanácsstermben megkezdődött a Szakszervezetek Központi Tanácsa plenáris ülésének munkálatai.

A plenáris ülésen résztvesznek a Szakszervezetek Központi Tanácsának tagjai, a különböző termelési ágakat képviselő szakszervezetek központi bizottságainak képviselői, a tartományi szaktanácsok elnökei, valamint számos fővárosi szakszervezeti aktivista.

Részt vesznek továbbá a minisztériumok és központi állami intézmények egyes vezető káderei is.

A plenáris ülést Stelian Moraru elvtárs, az SzKT elnöke nyitotta meg.

A plenáris ülés egyebek között megvizsgálja az 1953. évi kollektív szerződés teljesítését és az 1954. évi kollektív szerződés irányelveit, a szakszervezeti mozgalmi feladatait az állattenyésztés fejlesztését szolgáló törvény végrehajtásával kapcsolatban, a vállalatok és intézmények egyeztető bizottságainak tevékenységét, valamint az elvtársi bíráskodási tanácsok megválasztásának körülményeit és azok tevékenységét.

A napirenden szerepel továbbá a vállalatok és intézmények szakszervezeti szerveinek, a rajoni és a tartományi szakszervezeti bizottságoknak és a tartományi szaktanácsoknak idej választásaival kapcsolatos kérdések is. (Agerpres.)

Téliünnepségek

Az „Unirea” édesipari szövetkezet dolgozói a vezetőséggel karöltve gondosan előkészített és jólsikerült téliünnepélyt rendeztek a Marásesti utcai „Március 6” kultúrteremben.

Az ünnepséget Etzenberger elvtárs, a szövetkezet elnöke nyitotta meg, aki hangzavallta, hogy népi demokratikus rendszerünkben a téliünnepélyeket a nemzetiségek közötti testvéri megértés jegyében tartják. Ezek az ünnepségek igazi összetartásra, egymás megbecsülésére és társai szeretetére nevelik a dolgozók gyermekeit.

Ezután a szövetkezet dolgozóinak gyermekei jólsikerült műsor keretében előadtak ének- és táncszámokkal szórakoztatták a jelenlévőket. A gyermekek nagy igyekezettel és ügyesen oldották meg feladataikat. Minden egyes jelenet után nagy taps jelezte a gyermekelőadók műsorszámának sikerét.

Ezután következett az ajándékosomagok szétosztása, amelyeket a gyermekek nagy örömmel fogadtak. Az édesipari szövetkezet alapszervezetének, valamint a karbantartási osztályának tagjai meglepetéssel láttak, hogy az ünnepély megrendezésére fordított önkéntes munkájuk eredményével járt, mert a szülők és gyermekek számára egyaránt emlékeztető élményt jelentett ez a lelkes hangulatú, jólsikerült téliünnepély.

Klein László,
levelező.

Nagyözv községben ezidén a „Decembar 30” kollektív gazdaság tagjai emlékeztetéssel akarták tenni a község gyermekei számára a téliünnepélyt s olyan nagy gondot rendeztek meg az ünnepséget, hogy a gyermekek boldogsága örömet jelentett a szülők számára is. Az iskolások, óvodások már heletkel előbb készültek erre az ünnepélyre. Verseket, énekeket tanultak, hogy a téliünnepély műsora minél szebb, minél gazdagabb legyen. Kilencvennyolc gyermek számára készített a kollektív ajándékosomagot. A vezetőség nagy gondallal ellenőrizte a gyermekek névsorát, nehogy egy gyermek is kimaradjon az ajándékosztásból. Még azoknak a szülőknek a gyermekeit is felvették a névsorba, akik olykor vétekelt a közösség ellen és nem dolgoztak folyamatosan a kollektív gazdaságban, hanem másoknál végeztek munkát.

Az ünnepség igazán úgy sikerült, ahogyan szeretnénk volna. A nagy téliünnepély olyan szép volt, hogy a gyermekek nem győzték csodálni. A műsorban gyermekeink megmutatták ügyességüket, tehetségüket.

Libus Pirosta,
levelező.

Közlemény

AZ ARADVÁROSI NEPTANACS VEGREHAJTÓ BIZOTTSÁGA közli Aradváros lakóival, hogy a 4012—1953. számú minisztertanácsi rendelet értelmében a városi néptanács végrehajtó bizottsága mellett reklamációkat elintéző és értesítéseket átvéző osztályt létesítették.

A dolgozók panaszait, értesítéseket naponta irásban benyújthatják déli 12 és délután 3 óra között, kedden és pénteken pedig szóbeli panaszokkal, értesítésekkel jelentkezhetnek 12 és 2 óra, valamint délután 4 és 8 óra között. A panasz-iroda a városi néptanács épületében (Köztársaság utca 75) az I. emelet 83. számú szobájában működik.

Emelkedik az újságelőfizetők száma

A „Răsăritul” butorgyár dolgozói ideológiai színvonaluk állandó emelésére törekednek. A sajtón keresztül figyelemmel kísérik országunk fejlődését úgy politikai, mint gazdasági téren.

Az elmúlt év júniusában 57 újságelőfizetője volt a butorgyárnak. Ma már 229 különböző napi- és hetilap és 41 folyóirat van előfizetőnk. E szép eredmény eléréséhez a pártalapszervezet bírája is hozzájárult. Minden üzemosztályon megne-

veztek egy újságfelelőst, aki kiosztja a megérkezett lapokat és a hónap végén megújítja az előfizetéseket.

A felelősök közül a következő elvtársak érdemelnek dicséretet: Dronca Ioan új munkás, az alapfőstő osztályon 54 dolgozó közül 42 előfizetőt szerzett. A szerelőosztályon Varga Mária 8-ról 30-ra emelte az újságelőfizetők számát.

Vannak azonban még egyes üzemosztályok, ahol az újságfelelősök nem értették

A koreai kérdés békés rendezéséért

FENJÁN. (Agerpres.) Az Új Kína hírnökök közli:

A koreai lapok egyöntetűen támogatják Csü En-lajnak a Kínai Népköztársaság külügyminiszterének és Nam Irnek, a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság külügyminiszterének nyilatkozatát a koreai politikai értekezlet előkészítő tárgyalások újrafelvételét illetően.

A „Nodon Szinmun” című lap például ezt írja: „A kínai és a koreai kormány, amely közvetlen békepolitikát folytat és a koreai kérdés békés tárgyalások útján való rendezése mellett foglal állást, kezdeményezést tett a két fél közötti tárgyalások újrafelvételére.”

A cikk kifejti, hogy a politikai értekezlet nem lehet többé halogató, mert mielőbb meg kell oldani a hadifoglyok kérdését, a koreai kérdést pedig békés úton rendezni kell. Az amerikaiaknak hozzá kell

járulniuk a tárgyalások azonnali újramegkezdéséhez, ha valóban óhajlik a koreai kérdés békés rendezését.

A „Nodon Szinmun” emlékeztet a koreai — kínai fél 1953 november 30-iki általános javaslatára és ezt alapul javasolja a tárgyalások folytatására. A koreai — kínai fél és az amerikai fél álláspontja közötti különbséget tárgyalások útján kell rendezni — írja. Ha az Egyesült Nemzetek Szervezete teljesíteni akarja az alapokmány értelmében rá háruló feladatokat, nem hagyhatja figyelmen kívül a válságos koreai helyzetet, hanem e helyzet megoldására kell törekednie. A koreai és kínai kormány képviselőinek jogot kell adni arra, hogy résztvehessenek az ENSZ-közlésben a koreai kérdéssel kapcsolatos vitákban.

„A koreai nép mindenben támogatja az állami értekezlet összehívására vonatkozó szovjet javaslatot és hozzájárul a

nemzetközi feszültség enyhítéséért vívott harchoz” — írja befejezésül a „Nodon Szinmun.”

A „Mindu Csoszen” pedig ezt írja: „Csü En-laj és Nam Ir külügyminiszterek nyilatkozata ismét bebizonyította a kínai és a koreai nép jóhiszeműségét és következetességét, ami a koreai kérdés rendezését és a koreai fegyverszüneti egyezmény előírásainak szigorú tiszteletben tartását illeti.”

A lap figyelmezteti az amerikai felet arra, hogy ha megkísérelné visszafordítani a nem közvetlenül hazatelepített hadifoglyokat és megakadályozni a politikai értekezlet összehívását, előreláthatólag vereséget szenved. A koreai nép azt kívánja, hogy az amerikai fél járuljon mielőbb hozzá a tárgyalások újramegkezdéséhez és vitassa meg jóhiszeműen a koreai kérdés békés rendezésének lehetőségeit.

Angol dolgozók hatalmas arányú bérmozgalma

LONDON. (Agerpres.) — A nyugati sajtóügynökségek jelentik, hogy egyre nagyobb méreteket ölt az angol dolgozók bérmozgalma.

Ez idő szerint ötmillió angol munkás követel béremelést, közöttük a fémipari, hajógyári, vasúti, villamosipari ipari munkások.

Január 11-én 40.000 villamosipari munkás sorozatos „láncszerszerű” sztrájkot kezdett. A Reuter hírnökök szerint a sztrájk különösen az atomenergia-üzemeket érintette, megbénította a hajógyárakat, a petroleumfinomítókat, a fémipari üzemeket és a főbb angol kikötők tevékenységét.

A vállalat tulajdonosok azzal fenyegetőztek, hogy a sztrájkoló munkásoknak huzamosabb időre nem adnak munkát. A villamosipari szakszervezet erre válaszként a dolgozókat, hogy január 18-án tartanak általános sztrájkot.

Frank Foulkes, a villamosipari szakszervezet elnöke kijelentette: „A vállalat tulajdonosok fenyegetőzése — szemet-szemért, fogat-fogért — olyan eljárás, amire megfelelően fogunk válaszolni.”

Ugyancsak béremelésért harcolnak az angol vasutasok, akik, mint ismeretes, már karácsony előtt sztrájkot akartak tartani, de visszavonták elhatározásukat, mert a kormány megígérte, hogy január első napjaiban elintézi kérésüket. Mostanáig azonban a kormány nem hozott semmit.

döntést. Az angol vasúti munkások fizetése rendkívül alacsony. A legtöbb vasúti munkás kénytelen a hét minden napján tíz-tizenkét órát dolgozni. A munkabírság decemberben azért nem teljesítette a vasúti munkások béremelési követelését, mert az államotól angol vasutak vezetékei évenkénti ártási „kárterítési” összeget kénytelen fizetni a volt részvényeseknek. Ez nagy elégedetlenséget vált ki a munkások soraiban, annál is inkább, mivel ismeretes, hogy az államosítás előtt a részvényesek osztaléka elég csekély volt és a vasútvonalakat csakis állami támogatással tudták működtetni tartani.

A villamosipari és vasúti munkásokon kívül a fémipari és hajógyári munkások is béremelési követelnek; december 2-án 15 százalékos béremelési követelésük kivívása érdekében 24 óras jelképes sztrájkot jelentettek be. Minthogy a vállalat tulajdonosok megtagadták követelésük teljesítését, a fémipari és hajógyári munkások szakszervezete elhatározta, hogy felszólítja valamennyi tagját: január 18-tól kezdve ne teljesítsék a munkát. E határozat nyomán az angol sajtó véleménye szerint meglassul a munka üteme és így súlyos csapást mér az angol iparra, az angol vállalatok ugyanis a költségek elkerülése céljából nem vesznek fel új alkalmazottakat, hanem a meglévő munkásokat dolgoztatják túlórában és a termelékenység növelésének jelszavával fokozott munkálatokra kényszerítik a dolgozókat.

Londonban, Glasgowban és Dundeeben a társaságkocsivezetők és az építőipari munkások szintén bejelentették, hogy sztrájkba lépnek, amennyiben nem kapnak béremelést.

A nyugati lapok és sajtóügynökségek az angol munkásmozgalom terjedését elemelve, kénytelenek beismerni, hogy a bérharc kiterjedt az angol munkások széles rétegére. Az „Observer” című folyóirat elismerte, hogy a szakszervezetek követelése jogosak. A lap kimutatta, hogy 1947 óta az iparvállalatok nyeresége száz százalékkal növekedett, a bérek azonban messze elmaradnak az árak mögött s így a munkások béremelési követeléseit teljesíteni lehetne anélkül, hogy ez a belső vagy külső piacon áremelkedéshez vezetne és anélkül, hogy szükségessé válna a termelési költségek növelése.

Az Associated Press amerikai hírnökök londoni tudósítója azt írja, hogy „Angliát még nagyobb méretű válság rendítette meg, mint a második világháborút megelőző hanyatlás napjaiban”. Az „Economist” című lap borítóján írt meg az angol ipar 1954. évi kilátásait. „A legjobb esetben — írja a lap — a tíz tovább lapang és csupán kedvező szélre vár, hogy teljes erejével fellángoljon. A válság azonban az, hogy Anglia igen közel áll az ipari helyzetében bekövetkező lényeges fordulathoz.”

Tovább tart az olasz kormányválság

ROMA. (Agerpres.) — Giuseppe Pella volt olasz miniszterelnök elutasította Einaudi köztársasági elnök megbízását, hogy alakítsa meg az új kormányt, mivel a kereszténydemokrata párt nem értett ezzel egyet.

Pella elutasítása következtében a köztársasági elnök Amintore Fanfani kereszténydemokrata párti politikust bízta meg az új kormány megalakításával. Fanfani, aki Pella kormányában belügyminiszter, korábban pe-

dig De Gasperi kormányában földművelésügyi miniszter volt, kijelentette, hogy előbb tárgyal a politikai körökkel és majd aztán ad választ.

Az Oggi in Italia rádióállomás a kereszténydemokrata pártban belüli nézeteltérésekkel kapcsolatban azt közli, hogy több kereszténydemokrata párti parlamenti képviselő terjedelmes emlékiratot küldött a köztársasági elnöknek és ez nem valami kedvező színben tünteti fel Fanfanit.

A rádióállomás közlése szerint a szocialista, a kommunista, a szociáldemokrata, a liberális és a demokratikus munkapárt Génova városi szervezetei közös határozatot fogadtak el a kormányválsággal kapcsolatban. A határozat helyteleníti, hogy a parlament nem értesítették a kormányválságról és követeli egy olyan antifasiszta kormány megalakítását, amely az alkotmány tiszteletben tartásán alapszik.

ANDRÉ WURMSER: TAVASZ A TÉLBEN

Párisi levél

(Befejező rész.)

S Páris nem haborodik fel. Mintha csak aludna.

Colas barátom elmondta feleségének, hogy tanítványai sok gondot okoznak neki. Az ifjú tanító kora közérdekűtőkre tartott számot: óvodába jár, öt éves. Mintha azonban az osztályban szédülete senkinek sem rajkó van, az óvó néni nem logalkozhat mindegyikkel, s a pajkosabbakat a jó gyerekek gondjára bizza. Colas így lett segédóvónő.

A téle várakozás betört tavasz nem ébresztette fel a mi közoktatási miniszterünket. A nemzetgyűlés immár negyedszer veti el a közoktatási költségvetést, amely szemtelenség nevével. A miniszter makacsodik. Vagy azt akarják, hogy az iskolák háborúba szerezzen pénzt? Azt mondja ön, hogy csupán hetven részvénytársaság 1950-ben 81 milliárd frank nyereségre tett szert? Hallgasson maga „vörös”, Moszkva ügynöke, a szabadság elteremtője!

Ma már, ha féltékeny is, azzal hozakodik elő, hogy emeletet kellene húzni az iskoláépületekre. Mert hát, ugyebár, Franciaországnak nem áll módjában iskolát építeni. Franciaország nem tartozik az említett 70 részvénytársaság közé. A bökkenő csak az, hogy ma félmillió iskolásgyerekek több van, mint a háború előtt. Százalékosan ez nem valami borzasztó, de természetesen mégis csak bizonyos számú új tanterem építését teszi szükségessé. És

ugyan hogy építhetünk iskolákat, amikor Foster Dulles azzal fenyeget bennünket, hogy még tíz frankot sem ad, ha abba nem állunk azonnal 11-et arra, hogy védekezzünk egy olyan szovjet támadás ellen, amelyben ő se hisz jobban, mint mi magunk?

Sajnos, azonban 1956-ban a mainál is egymillióval több iskolásgyerek lesz. Így mondják a statisztikusok, ezek a csunya vérszomádarak. Hol fognak lakni? Ugyan ki gondol azzal? Hol fognak tanulni? Colas barátomra bizonyára négy nebulót bízunk majd: végtére is 1950-ban már nyolcéves lesz, kész férfi.

Egy gondolat bántja feleségemet, s ez még kevésbé hagyja nyugton, mint az iskolakérdés: vajjon a francia kormány azt hiszi, hogy országunkban a gyermekek öt éves korukban jönnek a világra? Ugy lát-e igit? Ha kormányzatunk nem ringatná magát ilyen képtelen ábrándokban, a párisi bölcsődében ugyanannyi hely volna, mint az óvodákban. Mert hová legyek az apróságok, amíg a mamák dolgoznak? Csakhogy bennünket a kereszténydemokraták kormányoznak, akik azt az elvet vallják, hogy „az asszony maradjon a családi tűzhelynél” — noha ők maguk képtelenek minden családnak családi tűzhelyet, minden férjnek munkát biztosítani — s így az én kerületemben, Páris központjában, 30 férőhely van abban az egyetlen bölcsődében, amelyet titáni küzdelem árán végül is a kommunisták harcoltak ki.

Az amerikaiak kisajátítják Irán természeti kincseit

ROMA. (Agerpres.) — A „Presse Sera” teheráni jelentése szerint Zahedi tábornok bejegyzését adta, hogy a Nemzetközi Újjáépítési és Fejlesztési Bank számos főbb álló szakértő, tanácsadó és hivatalnok-csoportot küldjön Iránba. A legutóbb 80 főből álló csoport érkezését január végére várják. A szakértők és a tanácsosok feladata az iráni kőolaj kitermelése és elhelyezése kérdéseinek részletes kidolgozása. A szakértő csoportot a Nemzetközi Bank igazgatója vezeli, tevékenységét azonban Warren, az iráni gazdasági intézkedések alkalmazását vezető amerikai küldöttség feje irányítja. Warren szoros kapcsolatban áll a Moszkák eltávolítását előidéző államcsinnnyel, amelyet az amerikaiak irányítottak.

Zarubin szovjet nagykövet látogatása Dulles külügyminiszternél

WASHINGTON. (Agerpres.) — A TASZSZ közli:

Zarubin, a Szovjetunió washingtoni nagykövete január 11-én meg látogatta Dulles amerikai külügyminisztert.

A megbeszélésen, amely mintegy félórát tartott, az Eisenhower elnök 1953 december 8-iki beszédével és a szovjet kormány december 21-iki nyilatkozatával kapcsolatban az atomenergia kérdésében folytatandó tárgyalások ügyrendjével foglalkoztak.

A megbeszélés során megállapodtak abban, hogy az amerikai külügyminiszter és a Szovjetunió nagykövete ismét találkoznak, még mielőtt Dulles külügyminiszter Berlinbe utazik a négy hatalom külügyminisztereinek értekezletére.

Rövid külföldi hírek

SZOFIA. (Agerpres.) Január 12-iki török lapjelentés szerint az ankarai törvényeségi ügyész kihallgatta Kassim Güleket, a Köztársasági Néppárt főtitkárát. Kassim Gülek ugyanis beszédet mondott, amelyben bírálta a Köztársasági Néppárt vagyonának elkobását kimondó törvényt.

BONN. (Agerpres.) Erhard, a bonni kormány gazdasági minisztere bejelentette, hogy az amerikai katonai megrendelések teljesítő nyugatnémet vállalatokat adósszártási kedvezményben részesítették.

ATHEN. (Agerpres.) A Szabad Görögország rádióállomás jelentése szerint a görög kormány a munkanélküli segély megszüntetését, a nyugdíjak csökkentését, a társadalombiztosítási intézmény tagjainak járó segély megvonását határozta el. A kormány elhatározását a társadalombiztosító intézmény „pénzügyi nehézségeivel” indokolja. Mint ismeretes, a dolgozók kötelesek megfizetni a társadalombiztosítási díjakat, ugyanakkor a tőkés tulajdonosok 310 milliárd drachimával tartoznak az intézménynek.

SZOFIA. (Agerpres.) Az anatóliai török hírnökök kairói jelentése szerint az egyiptomi kormány Nagib tábornok elnöklével tartott minisztertanácsban elhatározta, hogy visszautasítja a török kormány jegyzékét, amelyben előtette a kairói török nagykövet kiutasítását.

Alsószak a csarnokok is Páris szívében. A kormányzat képtelen megszüntetni azt a lehetetlen helyzetet, hogy öt-hatmillió ember élelmiszerrel a legsűrűbb forgalmu, a lezserültebb lakónegyedek káros közepén felállított bódék, raktárak és pavilonok társak el. Évről-évre több a szállítókötet, a kosár, a zsák. Azok a XIX. századbeli bódék, amelyekről Zola írt „Páris gyomra” című regényében, ma már régóta csak egy kicsiny szigetecsként állnak a főzelek és gyümölcsárakban. A szökőár déli irányban a Rivoli-utcaig, keletre a Szébasztopol-körutig, nyugatra a Louvre-utcaig, északra pedig az Etienne Marcel-utcaig ér el. A vásárcsarnok olyan, mint egy kínai falom, a párisi városi tanács pedig Csang Kai-szekhez hasonlít. Egész forradalom kellene ahhoz, hogy valamennyi szállítókötetecet saját medrébe tereljük.

De ki merne belenyúlni abba a bonyolult érdekszövevénybe, amelyet a csarnok kiköthetése jelentene? Az egyik csoportnak, amelybe azok megbízottai és mindenféle ügynökei tartoznak, akiknek maximális haszna érdekében a fogyasztók a termelői ár kélezésért (ha ugyan nem három-négyszeresért) fizetik a gyümölcs- és zöldségfélékért — háztulajdonosoknak, kocsmárosoknak, alkalmi árusoknak, s mindenféle handlénéségnek — az az érdeke, hogy a csarnok maradjon a helyén, vagypedig messes kárterítési követelnek, viszont a másik csoport, amely a költözéskésből huzható haszonra spekulál, ha a csarnokot Gentillybe vagy Montrouge-ba helyeznék át — korcsmánytás, telek- és bérletárak emelkedése, stb., stb. révén — a „közörmök” nevében javajszék. Olyannyira, hogy az erők végül is kiegyenlítődnek — a csarnok pedig még mindig Páris szívében van, noha egy fél évszázad óta a városi tanács évről-évre nagyjából ugyanolyan tervleveszi kihelyezését.

Harminc csecsemő, hatvanezer lakos! Igaz ugyan, hogy addig ütöttük az asztalt, míg végül is kivittük, hogy egy második bölcsődét építsenek, hogy néhány éven belül...

Mégis, Páris mintha nem izgatná magát. Páris alszik. Az egyik moziban egy olyan filmet játszanak, amelyet amerikai rendező forgatott Angliában, s amely durva pontatlansággal mutatja be Toulouse Lautrec francia festő életét. A kritikusok sopánkodnak, hogy „tulságosan sok engedelményt tettek az amerikai izlésnek”. Mind-ez innen látom... Páris alszik. A nemzetgazdasági főfelügyelők jelentései egybehangzóan azt állítják, hogy válság fenyeget, hogy a helyzet a legsötétebb borulástúra ad okot, hogy a munkássztyál halgat, Páris alszik — vagy úgy látszik, mintha aludna.

De ez nem igaz! Páris tudja, mit akar. Páris döngeli a jövő kapuját, s a kapu reccs-roppog. A nemzetgazdasági főfelügyelők azt is állítják, hogy a munkássztyál újarendezési sorait, új harcokra készül, amelyek még az augusztusi nagy sztrájkoknál is hevesebbek lesznek. Az elnökválasztás nehézségei, az ellenfél némasága a falekon, az agyak és szívek egyseges állásfoglalása a német újfelfegyverzés ellen és a vietnámi béke mellett: megannyi nagy változás előjele. Jacques Duclos nem hiába mondta, hogy 1954 az európai hadsereg végét, s egy igazán francia politika kezdetét fogja jelenteni. Ez az érthetetlen tavasz, amely a tél kelős közepén toppan be, előjel, mely a válságra utal. Franciaország nem alszik. Páris nem alszik. De jó! Tudja, hogy sorsa nem a városi tanácsban, még csak nem is Versailles-ben dől el.

Páris csak önmagára számít. De Páris szava: számít.